

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Gg. bralcem! Prihodnja številka „Slov. Gospodarja“ izide zaradi praznikov v petek, dne 27. decembra t. l.

Vabito na naročevanje.

Koncem leta vabimo uljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1896 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katom. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katom. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. Naročnina pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrť leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlažlje po poštnih nakaznicah upravnistvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Odbor kat. tisk. društva.

Mir ljudem na zemlji!

Le nekaj dnij še, in obhajali bomo vesele, svete božične praznike. Naj bi res ti prazniki bili v vsakem oziru veseli vsem našim spoštovanim bralcem in dopisnikom, to jim s tem iz srca želimo. Ker pa je veselje različno, moramo vprašati, kateri kristijan pa more biti na Božič v resnici vesel? Le oni, ki ima mir z Bogom, mir sam s seboj in mir s svojim bližnikom.

Dobrote in lepote božjega miru sam sv. Pavel ni mogel opisati; vskliknil je: »Mir božji presega ves u m.« (Fil. 4, 7). Zato pa so krilatci nebeški, ki so na sv. večer pastircem oznanili rojstvo Izveličarjeve, popevali: »Čast Bogu na visokosti in mir na zemlji ljudem dobre volje!« (Luk. 2, 14). Ljudem torej sami angelji božji niso mogli takrat nič boljšega želeči, kakor mir.

In človek je vesel in srečen, ki mir božji nosi v svojem sreju; istótako so tudi celi narodi srečni, ako imajo med seboj mir. Vsled tega so tudi naš premilostni cesar naročili pokojnemu Taaffeju, ko je 1879 postal ministerski predsednik: »Napravite mir med mojimi narodi!« In tisto željo gojijo presvetli cesar še dandanes; kajti žal, moramo priznati, da avstrijski narodi nimajo miru, in to ne v sebi, ne med seboj.

Ako hočemo, da bode mir med avstrijskimi narodi, morajo le-ti dajati Bogu čast. Da, vere, trdne in žive vere, ne samo verskih čutil, je treba kakor posameznikom, tako celim narodom, ako hočejo uživati ljubi mir. »Grešniki nimajo miru.« (Izai. 57, 21). Kako resnične da so te besede, tega ni treba dokazovati. Čimbolj v kateri deželi vera pojema, temveč je

ondi razprtije in nemira. Tega pa nikakor niso krivi zvesti katoličani; kajti le-ti se mórajo potegovati za čast božjo in braniti svoje pravice.

Ako hočejo imeti narodi med seboj mir, mora zraven sv. vere odločevati tudi pravičnost. Vsakemu svoje! »Dajte cesarju, kar je cesarjevega!« (Mat. 22, 21). Narodi, dajte vladi, kar je vladinega! Toda vlada naj vedno pomni, da tudi ona mora biti pravična nasproti različnim narodom. Ako rada sliši besede: »Dajte vladi, kar je vladinega«, potem se mora vlada tudi ravnati po besedah: »Vlada, daj vsakemu narodu, ker je narodovega«. Zlasti Badenijevo ministerstvo, ki si je izbralo pravičnost za vodnico, naj v teh nevarnih časih kmalu pokaže, da hoče res biti pravično vsem avstrijskim krščanskim narodom. Naj se dopolni izrek psalmistov: »Pravičnost in mir sta se poljubila«. (Ps. 84)!

Badenijeva obljuba.

Splošna razprava o državnem proračunu je minoli teden trajala pet dnij. Govorilo je mnogo poslancev; od slovenskih goriški dr. Gregorčič o preziranju Slovencev na Goriškem in tržaški Nabergoj o zatiranju Slovencev v Trstu. Zakaj se še od drugih slovenskih poslancev ni vsaj eden oglasil, da bi označil težnje štajarskih in koroških Slovencev, ne vemo in ne moremo povedati, ker nam ni dano pogledati, kaj se za »kulisami« (na skrivnem) godi. Gotovo so naši gg. poslanci za to imeli dovolj tehtnih uzrokov.

Dne 10. dec. se je k besedi oglasil tudi ministerski predsednik, grof Badeni. Mnogo je mnogim obljubil, pa tako, da si njegovi prijatelji domišljajo najlepšo bodočnost, nasprotniki pa lahko trdé: »Vse te obljube so prazne pene«. Med drugim je obljubil novo volilno preosnovo. Kaka bode ta volilna postava, še ne vemo, ker jo bode vlada še le meseca februarja predložila državnemu zboru. Tudi nas Jugoslovanov, Slovencev in Hrvatov, ni pozabil grof Badeni. Obljube, nam namenjene, je zavil v naslednje besede:

»Kar se tiče zahtev jugoslovanskih plemen, mogel bi se sklicevati le na ono, kar sem na drugem mestu zopet in zopet označil kot pravilo za Rusine v Galiciji. Vlada se ne smatra samo opravičene, ampak dolžne, da zadosti previdno in dobrohotno sedanjim narodnoduševnim potrebam teh plemen.

Vlada pa si pridržuje razsodbo o pripomočkih, ktere bi bilo treba porabiti, ter hoče v mejah vsem narodom ustavno zajamčenih pravic, bodisi v denarstvenem, bodisi v narodnem oziru dovoliti to, kar je takoj izvedljivo na zdravi podlagi, ne pa onega, kar treba še le dozorenja in ki napravlja po takem utis prazno sto-

ječe hiše, katero naj bi ohranili, popravili in uredili, ne da bi bilo upanja, da pride kdo stanovat v njo; z eno besedo, gospodje moji, nikake koncesije (predprave) le v ta namen, da bi se izzivali drugi, ampak dejansko povspesjevanje na podlagi modrih, ker izvedljivih zahtev. —

Toliko in tako je obljubil ministerski predsednik, grof Badeni, nam Jugoslovanom. Dve reči pa nam posebno ne dopadata v tej izjavi, namreč pravilo, ki velja za Rusine v Galiciji, naj velja tudi za nas, in besede o izzivalnih zahtevah. Rusinom se v Galiciji slabo godi. Poljaki delajo z njimi tako, kakor pri nas na Štajarskem in Koroškem Nemci s Slovenci, na Primorskem in v Dalmaciji pa Lahi s Slovenci in Hrvati. Na Gališkem, niti volitve niso proste; zato pa se je pretekli petek dne 13. dec., pripeljalo na Dunaj 250 Rusinov, da so se pri svetlem cesarju pritožili o nepostavnostih pri zadnjih deželnozborskih volitvah.

Drugo, kar se nam v tej Badenijevi obljubi ne dopade, pa so one besede o izzivalnih zahtevah. Mi Slovenci naj bi utegnili staviti izzivalne zahteve? Kar smo dozdej terjali, bolje prosili od vlade, to so vedno bile le skomne, ponižne zahteve. Seveda vlada ne sme vprašati naših zagrizenih političnih nasprotnikov; kajti ti vedno kričé na vsa usta, da mi delamo nemir in Nemce kličemo na »korajžo«. Saj smo to videli letos, ko se je šlo za celjsko slovensko-nemško gimnazijo in pa ko je »Slovensko društvo« na shodih priporočalo, pod kakimi pogoji naj se naši deželni poslanci vrnejo v Gradec.

Tudi bi še lahko marsikatero grenko izustili o Badenijevi priliki od prazne hiše. Ali je mar celjska slov.-nemška gimnazija prazna? Prenapolnjena je, in nestrpljivo čakamo, kdaj da dobi toli potrebno vsporednico. Toda naj bode dovolj! Gospod ministerski predsednik menda ni hotel preveč in prejasno obljubiti; kajti vsaka obljuba dela dolg. Tudi smo Slovenci postali že dokaj nezaupljivi gledé na obljube, ki se govorijo pri vladini mizi. Ako bode grof Badeni deloval po načelu pravičnosti, katero je toliko naglaševal v svojem prvem govoru, in se po tem ravnal ne samo v narodnem, ampak tudi v verskem in gospodarskem oziru, potem smejo biti zagotovljeni oni poslanci, ki podpirajo vlado, da za njimi stoji večina slovenskega ljudstva.

Cerkvene zadeve.

Zlata maša pri Sv. Magdaleni v Mariboru.

Kakor smo zadnjič kratko omenili, peli so dne 12. decembra zlato sv. mašo preč. g. Tomaž Rožanc, častni kanonik, dekan in župnik Sv. Magdalene v Mariboru. Gospod zlatomašnik so bili rojeni v Celju dne 12. dec. 1822, v mašnika pa so bili posvečeni od takrat že na smrt bolnega knezoškofa Frančiška Kutnarja v Št. Andražu dne 12. dec. 1845. Bili so nato za kaplana v Vuzenici (1845 do 1847), v Velikovcu (1847), Žalcu (1847 do 1850), pri Sv. Duhu v Ločah (1850) in v Konjicah (1850 do 1852); nadalje provizor v Št. Ilju pod Turjakom (1852 do 1855) in župnik v Pamečah od l. 1855. do 1871.

Dne 6. oktobra 1871 so postali preč. g. Tomaž Rožanc predmestni župnik pri Sv. Magdaleni v Mariboru, dne 1. dec. 1875 pa dekan novoustanovljene dekanije Maribor desni breg. L. 1876. so bili imenovani knezoškofijskim duhovnim svetovalcem, l. 1883. pa konzistorijalnim svetovalcem. Istega leta so jih odlikovali presvetli cesar z zlatim križcem s krono za zasluge,

leto pozneje pa so jih imenovali častnim kanonikom lavantinskega stolnega kapiteljna.

To je kratek živitopis našega g. zlatomašnika. Koliko pa so v petdesetih letih mašništva dobrega storili v čast božjo in zveličanje duš, tega nam ni mogoče natanko opisati; to je zaznamovano v bukvah večnega življenja. Kako so gospod zlatomašnik milostljivemu knezoškofu in duhovščini ljubi in dragi, kako jih spoštujejo njihovi verniki, to se je pokazalo najlepše na dan njihove zlate sv. maše.

Že na predvečer jim je zapel moški zbor mariborske podružnice sv. Cirila in Metoda tri prelepe pesmi. V četrtek, dne 12. dec. ob 8. uri so se pripeljali milostljivi knezoškof k Sv. Magdaleni. Pri slavoloku so jih pričakovali preč. gg. stolni korarji, g. zlatomašnik in nad dvajset duhovnikov ter velika množica vernega ljudstva, tudi lepo število belooblečenih deklic. Ko so bili došli v cerkev, začela se je zlata sv. maša. G. zlatomašniku je streglo pet gg. duhovnikov, in po sv. maši so g. zlatomašnik zapeli zahvalno pesem, katero je pela vsa cerkev, kakor poprej tudi lepe pesmi pri sv. maši.

Po sv. maši gredo mil. knezoškof z g. zlatomašnikom in vsemi duhovniki v župnišče. Mil. knezoškof povzamejo besedo ter častitajo g. zlatomašniku blizu s temi-le besedami: »Prečastiti gospod častni kanonik! Vaše današnje praznovanje petdesetletnice mašništva daje mi dobrodošlo priliko, da Vam izrečem zasluženno višjepastirsko priznanje za Vaše blagonosno, zares duhovniško delovanje.

Gospod častni kanonik ste kot goreč kateket in navdušen pridigar sejali dobro seme besede božje v hvaležna srca kristijanov. Klicali ste na to setev z vrednim in spodbudnim opravljanjem svetih skrivnostij in pobožno molitvijo ter s pobožnim premišljevanjem božji blagoslov. Bili ste neutrudljiv delivec sv. zakramentov in ste mnogo storili za pravo srečo sebi izročene črede s pobožnimi družbami in bratovščinami, posebno z bratovščino sv. Rožnega venca.

Pridobili ste si tudi neminljive zasluge s popraviljanjem ali zidanjem cerkvenih stavb. Župnijsko cerkev v Pamečah, župnijsko pokopališče z lepo kapelo in župnišče pri Sv. Magdaleni v Mariboru ste Vi postavili, omislili dekanijški cerkvi pri Sv. Magdaleni zvonove in lepo prenovili podružnico sv. Jožefa. Vaše uradno poslovanje kot župnik in dekan je bilo vedno izgledno. Kot prisednik in poročevalec kn. šk. konzistorija ste meni in škofiji lavantinski storili velecenjene usluge. Zares, »Vi ste čuli, v vsem delovali, opravljali delo evangelista, svojo službo dokončali«. (II. Tim. 4, 5.)

Zaradi tega Vam moram srečo voščiti, preč. g. častni kanonik in kn. šk. konzistorijalni svetovalec, da morete z veliko zadovoljnostjo gledati na svoje delovanje danes, na dan svoje zlate sv. maše, katero praznujete hvala Bogu še prav močni pri splošni radostni udeležbi. S tem s svojim višjepastirskim priznanjem za Vaše velezaslužno, mnogoletno delovanje v vinogradu škofije lavantinske sem sledil apostolski zapovedi, ki se glasi: »Kateri duhovniki so dobri predstojniki, so dvojne časti vredni, posebno ki delujejo v besedi in učenosti! (I. Tim. 5, 17). Samo jaz bi rekel, gospod kanonik, Vi ste trojne časti vredni: kot mašnik, kot čednosten mašnik, ki vedno gori in deluje za čast božjo in zveličanje duš. Naj Vam Gospod Bog vse trude in skrbi z najboljšim poplača, kar sploh more ljudem dodeliti. Zlati križec za zasluge s krono, ki diči Vaše prsi, naj se enkrat v krono večnega življenja spremeni!« —

S solznimi očmi so se na te besede gospod slavljeneec zahvalili mil. nadpastirju za nezasluzeno počastitev, kakor so rekli, ter izročili zadnje dni življenja presv. Sreču Jezusovemu in Marijinemu. Nato jim je dekanijška

duhovščina izročila krasen brevir. Opoldne pa se je v župnišču zbralo okoli 35 gostov z mil. knezoškofofom, ki so prvi nazdravili g. zlatomašniku, svojemu krstitelju, in jim izročili pohvalno pismo. Tudi več drugih gospodov se je oglasilo, vsak je hvalil kako čednost gosp. zlatomašnika. Vsi gostje, kakor gotovo tudi vsi zlatomašnikovi prijatelji in magdalenski župljani pa iz srca želijo, naj bi preč. g. zlatomašnik čakali še demantne sv. maše!

Gospodarske stvari.

Beseda o sadjereji in lovski postavi.

(Konec.)

Sedaj pa še preudarimo, kako strogo so zavarovani razni državni nasadi, vrtovi in druge javne naprave. Mala neznačajna škoda se kaznuje, kakor na kmetih največje hudodelstvo. Čemu ta razlika, nam ne gre drugače v glavo, kakor da se tukaj dela z dvojno mero. In ta dvojna mera pri zavarovanju se jako pozna pri napredku, zato pa lahko zavrremo očitane, da kmet ne zna delati, na gospôdo, da ona ne zna prav vladati. Pravico vsem, in kmalu smo pobotani!

Da pa ne govorim o kakšnej neznačajnej zadevi, kar bi utegnil kdo misliti, kažem lahko na ogromne škode, ki jih je minolo zimo in tudi prej divjačina (zajec) napravila na kmetovih nasadih, večinoma sadnem drevju. Samo v eni občini znaša površno cenjena škoda nad 800 gl. Povprašal sem, koliko znaša pa davek one občine, in reklo se mi je 2400 gl. Torej dosega škoda na drevju davek za dobro tretjino. Čudno in neumevno je, ko slišimo med ljudmi vedne tožbe o velikih davkih, da pa o takšnej prikladi skoraj vse molči! Sklenemo lahko hitro sodbo o tem, da je uzrok ta, ker ljudstvo malo premišlja o pravem napredku. Zaspano opazuje vsakšno gibanje pri umnih sosedih, niti mnogo ne uvažuje naukov, ki jih čita v raznih časnikih in knjigah, zraven pa se je udalo nekaki apatiji za vse. Misli si, da njegov trud itak ničesar ne izda, ali pa sanja, da bode se to vse samo izvršilo. Samo tako si moremo razlagati okoliščino, da se je na mnogi poziv v časnikih o tej zadevi še kaj malo občin oglasilo.

Toda ne velja ne eno, niti drugo! Da bi ne izdale prošnje občin — namreč vseh ali vsaj veliko, lahko nasprotno pričamo, da smo tem potem že marsikaj pametnega dosegli, ko smo neovrgljivo dokazali, da se nam godi krivica. Vrh tega se za to zadevo zanima tudi naša kmetijska družba, katera je menda sprožila, da se je izdal v tej reči poziv na občine, naj poročajo o storjeni škodi.

Drugi izgovor pa je še manj vreden, in kdor tako veruje je podoben onemu, ki misli da mu je suknja bližja od srajce Vsak stan in vsako ljudstvo skrbi najprej za svoje potrebe, potem še le za druge, ali to pa le toliko, kolikor se dotični sam pobriga. Na tak način lahko da izhajajo mnogokrat iz raznih zbornic postav, mnogim škodljive, ker nihče onega ne sliši, kdor na tihem joče, ali »v žepu figo kaže.«

Pa se mi utegne ugovarjati, da bodo občine imele zgubo na tem, ker ne bo dohodkov od lova. Opozarjam na prej omenjeno občino, da vrže lov ondi le borih 53 gl. na leto, torej komaj šestnajsti del od cenjene škode. Vrh tega imajo še kmetje pravico terjati ta znesek nazaj, ako svoj lov imajoči veleposestniki rado-voljno primerno ne doplačajo v občinsko blagajnico. To so razmere zmedene, da se ne dajo urediti v glavi; nasledek pa je: za skledo lažje prodana pravica posestnikov!

Ta skušnja je že mnoge izučila, da ne velja. Tako

so letos na Gornjem Avstrijskem že pre naredili lovsko postavo, ki utegne zadostovati kmečkim potrebam. Mnoge enake želje in prošnje se slišijo od vseh strani, da je lovsko postava skoraj povsod v zbornicah na dnevnem redu. In to po pravici, ker le po pametno urejeni lovski postavi moremo zahtevati od kmeta umnega gospodarstva. Seveda se bode moral na ta način na kmetovem posestvu umakniti lovec kmetu in delavcu, kar je sedaj na robe, ali drugače ne gre! Če imam prvič vse stroške na glavi, da posestvu izplačam; če moram drugič prenašati vse težave, da gospodarstvo vzdržujem; potem se mi pa že lahko čudno zdi, da tretjič nimam nobene pravice, da bi si na njem branil sovražnikov. Takšno mnenje naj bi izražale občine v svojih prošnjah na kmetijsko družbo in deželni zbor, pa trkale skupno in vstrajno, dokler se nam ne ustreže po pregovoru: Pomagajmo si sami, in Bog nam bo pomagal. Pohorski.

Sejmovi. Dne 21. decembra na Laškem, v Poličanah (za svinje) in Brežicah. Dne 23. dec. pri Sv. Juriju ob južni žel. Dne 27. dec. v Imenem (za svinje), na Bregu pri Ptujju (za svinje) in v Vitanju.

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. (Volitve okrajnega zastopa). Hudo borbo smo imeli v Slovenski Bistrici. Vršila se je volitev za okrajni zastop. Ne sluteč posebno hude borbe, smo skoraj bi rekel brez skrbi čakali izida volitve. Ali dne 10. dec. smo se prepričali, da še imamo dosti nasprotnikov; kajti pri prvi volitvi smo komaj dva naših izvolili, in še le pri ožji volitvi zopet dva. Posebno sta se odlikovala v agitaciji od nasprotne stranke Stiger iz Slovenske Bistrice in Janez Hrastnik iz Spodnje Polskave. Vse so imeli ti ljudje dobro napeljeno, samo da popolnoma se jim ni posrečilo. Tako ima sedaj veliko posestvo izvoljene štiri nasproti štirim. Trga Makole in pa Studenice sta narodno volila. Še ni popolnoma potihnil volilni vihar, ko nam napoči sobota, dne 14. dec., ko nam je bilo zadnji in odločilni boj biti. Od ranega jutra do desete ure so dohajale trume volilcev od vseh strani. Zbrali smo se kakor navadno v gostilnici g. Petra Novaka, kamor pa niso samo naši, ampak tudi nekateri nasprotniki prišli. Tako na primer je prihrul tudi Baumann iz Pekla in se nekaj ustil, na kar ga pa g. Novak odločno zavrne, da je takoj pete odnesel. Tudi mestna občinska pisarna je bila zavetje nasprotnemu agitovanju, kjer so se tudi nekaterim listki delili. Ali vključ najhujšemu naporu, so vendar bili naši kandidatje z ogromno večino izvoljeni tako, da skoraj ni vredno imenovati glasovanja nasprotnikov. — Volitve so končane, pa kakšen bode odbor, to bomo v kratkem videli. Bila je ta volitev zopet nova šola za nas, kako se imamo discipline držati, če hočemo tudi zanaprėj gospodarji v okraju ostati. Obžalovati pa moramo vse tiste kmečke volilce, bodisi iz velikega posestva, bodisi iz kmečkih občin, kateri so šli na limanice našim najhujšim nasprotnikom, kakor so Stiger, Nasko, Baumann i. t. d. Vprašal bi je sedaj: Ali se ne sramujete vašega čina, da se daste zapeljati od ljudij, kateri vam v resnici niso bili nikoli naklonjeni? Jelite, da so vam delali vsakovrstne obljube in se vam na vse načine laskali, samo da so vas od vaših sobratov odvrnili? Pa tudi veste, zakaj so to storili? Čujte kratek odgovor! Zato so storili, ker hočejo sami gospodariti čez nas, kakor vas; kajti njim je le za gospostvo, pa ne za vas. Zapomnite si to in se ne dajte nikdar več preslepiti, ker poznali so vas samo

sedaj ob volitvi, ali sedaj po volitvah ste njim popolnoma neznani in se vam še po vrh prav debelo smejejo. Dragi rojaki! sedaj pa pride vrsta na nas, da tem zaigranim nasprotnikom odločno pokažemo, da smo zavedni, namreč s tem, da se njih izogibljemo in si ne damo nič več ž njimi opraviti. Popustimo in ne kupujemo nič več od njih! Ob enem pozivljemo slov. trgovca, da se takoj kot konkurent Stigerja naseli. Naj pomisli, da večina okraja bode k Slovencu zahajala. Mi zastopniki pa moramo odločno in določno v vsakem oziru postopati in od naših pravic ne za las odnehati. V to nam pomozí Bog!

Več zastopnikov.

Iz Zalca. (Prav dobro obiskan shod) slov. kat. delavskega društva je zopet bil v nedeljo, dne 15. decembra v dvorani g. Hausenbichlerja. Ob 1/2 4. uri otvori društveni predsednik shod ter prosi gospoda Jelovška, braslovškega živinozdravnika, da govori o prvi točki dnevnega reda, namreč o živinoreji. Zbrani gospodarji so ga zvesto poslušali, in burno odobravanje je sledilo, ko je končal gospod govornik. Na to vstane g. Hausenbichler ter se zahvaljuje g. zdravniku za njegov poduk in ga prosi, da bi večkrat prišel, n. pr. vsak mesec in predaval o živinoreji in drugih potrebnih in koristnih rečeh. To je gospod zdravnik tudi obljubil. O drugi točki dnevnega reda govori č. g. Osenjak, ter poudarja, da ima vsak davkoplačilec pravico, pa tudi dolžnost voliti. Omenja, kake važnosti da so občinske volitve ter navdušuje navzoče, naj volijo v vsak nastop: bodisi v občinski odbor ali okrajni zastop, v deželni zbor ali državni zbor može, kateri se ravna po starem geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Odobravanje med govorom je pričalo, da je gospod govoril vsem iz srca! Ker se nikdo ni oglasil k besedi, zaključí gospod predsednik shod s trikratnim živjo in papeža in cesarja.

Od Drave. (Slaba cesta.) Ob trgatvi sem se na vabilo prijatelja N. podal iz Maribora v Ljutomerske gorice. Pri tej priliki sem si ogledal Ormož, Ljutomer in narodni trg Središče. V Ormožu in Ljutomeru sem na trgu in v krčmah slišal samo slovensko govoriti. V kavarnah gg. Bauer in Schramel, kamor nekateri meščani in uradniki zahajajo, slišiš nemško. V narodnem Središču sem pa debelo gledal, ko sem v restavraciji na kolodvoru slišal gg. domače duhovnike, trgovce in učitelje itd. večinoma med seboj nemško govoriti. Središki kolodvor je zunaj-trga. Hotel sem si pa terg ogledati. Steza od kolodvora do trga je dobra. Po trgu pa Bog pomagaj! Nekaj dnij poprej je deževalo; velika cesta, ki pelje do farne cerkve, je slabo navoženata; nisem niti kupca prodeca videl o vseh svetnikih, na mestih bi trebalo čolna, da se ne utopiš. Blaten sem dospel do farne cerkve. Pred krčmo g. Šuleka sem vprašal: »Kdo je načelnik okrajnega zastopa? Ali se ne pritožite pri g. županu zavoljo slabe ceste? Ako si ne boste ceste bolj nadelovali, bodo tujci imenovali ta kraj »blatno ves!« In sem rekel »Srečno na svidenje!«

Iz Gorice. (Slov. šola; priporočba.) Tukajšnje ljudstvo je jako razburjeno, ker je mestno starišinstvo določilo za novo slovensko štirirazredno šolo bivšo kosarno na skrajnem koncu mesta. Ono nedeljo so se ljudje zbirali na Travniku, glavnem trgu, hoče izvedeti prav za gotovo, kako in kaj. Brž ko ne, bodo seje prihodnjega deželnega zbora jako viharne. Potem po nastane še drugo vprašanje zaradi tega, ker hoté Lahi spraviti po 120 Slovencev v eden razred, kar gotovo ne gre. Slov. stariši bi lahko dali svoje otroke v laške šole, pa nočejo. Ti pridni stariši hočejo, da se njih deca vzgajajo v materinem jeziku. Slava takim pametnim starišem! — Te dni se je v Celje preselil akademski, cerkveni slikar g. Ivan Gosar, ki je bival v

Gorici kaki dve leti. Njegov odhod obžalujemo skoro vsi Slovenci na Goriškem tembolj, ker je g. Gosar umetnik in človek odkritega srca. Svojo posebno spretnost kot cerkveni slikar in portretist je dokazal z mnogimi umotvori cerkvenega slikarstva. Naj navedemo kot glavna pa tudi po velikosti se odlikujoča dela sledeče slike, s kojimi je nekatere cerkve na Goriškem okrasil za mnogo časa. Ti umotvori so: Velika nastropna slika (sv. Družina) na Plačuti v Gorici; sv. Didak (čez 2 metra visoka podoba) za tukajšno kapucinsko cerkev. Odlikujejo se tudi: Sv. Janez krstnik, Sv. Frančišek Asiški, žalujoča Mati božja, umirajoči sv. Jožef itd. Pri vseh teh in drugih slikah se je skazal g. Gosar v kompoziciji, risbi in koloritu. Zato je pa med duhovniki imel veliko naročnikov in prijateljev, kar mu iz srca voščimo tudi pri naših bratih Štajarcih. A.

Iz Lehna na Pohorju. (Občinske volitve). Tudi letos smo Slovenci sijajno zmagali pri občinski volitvi, akoravno so se zbrali nasprotniki v polnem številu. Sicer so se pritožili proti tej volitvi, toda c. kr. namestnija je zavrgla pritožbo. Dne 28. novembra t. l. so izvolili novo izvoljeni odborniki gosp. Jerneja Pavliča županom, gg. Janeza Švajgerja, Jakoba Medveda, posestnike v Lehnu, in Jakoba Kopiča, nadučitelja v Lehnu, za svetovalce. Bivši župan, g. Urbanc, ni hotel županstva prevzeti radi bolehnost, kar zelo obžalujemo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so v ponedeljek vsprejeli 6 Rusinov ter izrekli, da bodo dali preiskati vse nepostavnosti pri zadnjih volitvah v Galiciji. — Ministerstvo je državnemu zboru predložilo začasni državni proračun. Razprava o proračunu pa še bode po božičnih počitnicah meseca februarja. — Poljedelski minister je odtegnil vladno predlogo o kmečkih zadrugah in rentnih domovih. — V kratkem se ustanovi železniško ministerstvo, in železniški minister bode podmaršal Gutenberg.

Češko. Deželni maršal je postal zopet knez Jurij Lobkovic, njegov namestnik pa nemški liberalec Lippert. — V mestnem zboru praškem imajo po zadnjih volitvah Staročehi 49, Mladočehi pa 40 pristašev.

Štajarsko. V Gradcu se je ustanovil odbor duhovnikov, ki hoče poizvedeti, ali je večina nemških duhovnikov za Hohenwartov klub ali pa za katoliško ljudsko stranko. — V Brucku je volilski shod izrekel nezaupnico liberalnemu državnemu poslancu Lorberju.

Koroško. Katoliško ljudsko društvo se je ustanovilo za lavantinsko dolino; sedež ima v Št. Pavlu. — Nemško katoliško politično društvo ima danes v Celovcu glavno zborovanje. — Pri novi hipotečni banki bode imel vodja plače 2000 gld., knjigovodja pa 1400 gld. Liberalci znajo za svoje skrbeti.

Kranjsko. Deželni glavar bode gotovo zopet Oton Detela. — K zvezi kranjskih posojilnic je danes teden pristopilo 12 posojilnic Raiffeisnovih. — V nedeljo so imeli socialisti shod v ljubljanski kazini. — V Kranju se ustanovi društvo »Gorenjski Sokol«.

Primorsko. Goriški deželni glavar je zopet postal grof Franc Coronini; njegov namestnik pa državni poslanec dr. Anton Gregorčič. — V Gorici je 25 večjih ali manjših židovskih prodajalnic. — Piranske Lahe še vedno pečejo dvojezični napisi na sodišču. Te dni je šla deputacija na Dunaj k ministru Gleispachu, da naj te napise odpravi. — V Opatiji hočejo odpreti nepotrebno laško ljudsko šolo.

Ogersko. V Budapešti začne izhajati za posvetnjake nov katoliški dnevnik »Alkotmány« (ustava). — Finančni in trgovinski minister sta v soboto odšla na Dunaj; ta teden pa gre tja tudi Banffy, da se posvetujejo ob obnovitvi carinske in trgovinske zveze med Avstrijo in Ogersko. — Ker so volilci in te stražeči vojaki v Štampfenu morali biti pod milim nebom, v slabem vremenu 36 ur, zbolelo je 62 vojakov in 70 volilcev.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so zopet darovali za uboge Armence 20 tisoč frankov. — Umrl je kardinal Melchers, ki je veliko trpel kot kolonjski nadškof v kulturnem boju na Nemškem. Pre 10 leti se je škofiji odpovedal ter postal kardinal.

Italijansko. Poslanska zbornica noče preiskovati goljufig pri rimski banki. Tako je sklenila večina poslancev, kimovcev Crispijevih. — Vlada ima velike skrbi z Masavo v Afriki, kjer se laški vojski prav slaba godi. Oni dan je tja odplula iz Neapolja vojna ladja s 1463 možmi.

Nemško. V državnem zboru socialisti hudo napadajo vlado, ker je razpustila vsa njihova društva v Berlinu. — V nedeljo je cesar v Kielu pri prisegi pomorskih vojaških novincev priporočal, da morajo vojaki ostati dobri kristijani, zvesti cesarju in domovini ter pokorni le eni volji.

Rusko. V kratkem odstopi vojni minister Vannovski in načelnik generalnega štaba Obručev. — Ali se bodo ruski razkolniki kdaj zedinili s katoliško cerkvijo? Dokler skoro vsi uradniki delajo vse mogoče ovire katoličanom, dotlej je vse zastoj.

Bolgarskom. Pred tednom je bil v sobranju pretep. Zakrivil ga je Neičev, ki je govoril zoper proračun in zahteval, naj se mladi Boris brž prekrsti. — V ponedeljek se je začela macedonska zveza v Sredu posvetovati o ustaji v Macedoniji.

Srbsko. Vlada hoče prepovedati sekanje lesa, dokler ni uradno dognano, koliko gozda pripada pozameznim posestnikom. Vsled tega je v skupčini med poslanci velika razburjenost. — Vsi poslanci pojdejo kraljici Nataliji na koločvor nasproti.

Turško. Več tednov sem so poslaniki zahtevali, naj turška vlada dovoli, da sme vsaka velevlad po dve vojni ladji poslati pred Carigrad. Te dni pa se je Turek vendar udal in v to privolil. — Said paša se je še le povrnil v svoje stanovanje, ko je bil sultan prisegel, da se paši nič zlega ne prigodi. — Divji Druzi v Aziji so se se že pomirili. Bržčas jih je k temu prisilila zima.

Špansko. Minister javnih del in pravosodni minister sta odstopila. Prvi je bojda udeležen pri sleparijah v madridskem mestnem zastopu, drugi pa vedno obsoja postopanje Martineza Camposa na Kubi. Ondi so te dni bili Španci spet tepeni. Ena stotnija je namreč bila popolnoma premagana od ustašev.

Za poduk in kratek čas.

Adam in Eva.

Neki knez je gledal nekóč skozi okno svoje palače v dvor, kjer je stara zakonska dvojica cepila in nosila drva za knežjo kuhinjo. Pri tem delu sta starca drug drugemu tožila o trudapolnem delu ter o težavah vsakdanjega življenja sploh.

»Ko bi bili še v raj, bilo bi to vse drugače« — pravi žena, »tam bi se nam ne trebalo toliko mučiti«.

»Kedo pa je kriv, da nismo več ondi«, pravi starac, »ve babe same, kajti Eva je Adama tako dolgo nagovarjala in ga mučila, da je naposled ugriznil v ja-

bolko prepovedanega drevesa. Ko bi bil jaz Adam, gotovo bi Evi drugače posvetil.«

Kneza je zeló zabaval ta pogovor, in sklenil je staro dvojico skušati. Zvečer istega dne pokliče oba pred sé ter jima pravi: »Mnogo let sta že v moji službi, in prav zadovoljen sem bil vedno z vama. Ker pa sta sedaj že stara in ne moreta več delati, odmenil sem vama lepo stanovanje, kamor bosta dobivala vsak dan dobro in tečno hrano, a delati vama ni treba ničesar več.«

Zna se, da sta bila starca s tem prav zadovoljna.

Odslej se jima ni bilo več treba ukvarjati z delom, nego hodila sta pridno vsak dan na sprehod, da jima je boljše teknila jed, kojo sta dobivala dobro in okusno, vse tako, kakor jima je obljubil knez. Le nekaj se je zdelo starcema čudno. Naj je bil že zajuterk, obed ali pa večerja, k vsaki pojedini je prinesel postrežnik še pokrito skledo na mizo. Rekel pa jima je, da smeta od vsega, kar pride na mizo — bodisi jed ali pijača — vzeti, kolikor se jima poljubi, samo pokrite sklede se ne smeta takniti, ker je to knez strogo prepovedal.

Teden dnij sta živela naša starca v največji zadovoljnosti in v veselju, a za tem se je začela glasiti v stari ženici radovednost.

»Jaz sicer nisem radovedna« — pravi, »a vedela bi le rada, kaj neki tako skrivnostnega hrani pokrita skleda.«

»Bog in sv. križ! žena«, odvrne prestrašeni starac, »ali ne veš, kakšno prepoved nama je poslal knez?«

Žena se pomiri nekoliko dnij, potem pa prične zopet: »Kaj neki more v skledi biti, velikega že nič, saj tudi skleda ni velika; in kaj bi bilo, če skledo na strani nekoliko privzdignem in potem zopet pokrijem? Kdo bo vedel kaj o tem?« Tako je premišljevala in besedovala stara ženica skozi teden dnij pri vsaki pojedini.

V tem času je postal tudi mož toliko mehek, da se ni več zoperstavljal ženinemu nasvétu — in odkritje sklede se je sklenilo.

Previdno privzdigne mož na eni strani skledino pokrivalo in radovedno pokuka žena pri nastali odprtini v skledo — toda zdajci skoči iz nje miš, ki takoj smukne v majhno luknjo na tleh.

Žena prestrašena zavpije, in tudi mož spusti ves zbežan skledin pokrov na tla.

V tem odpré knežev služabnik duri in vidi, kaj se je zgodilo; naglo naznani to svojemu gospodu, ki pokliče oba starca pred sé.

»Ali sedaj uvidita«, pravi knez — »da nista vredna, da bi živela v raj, proč torej od mene zopet k vajunemu delu!«

Vsa osramočena se splazita starca — Adam in Eva — zopet na dvorišče v drvarnico k svojim drvam.

Anton Kosi.

Smešnica. »Kaj delaš, Anica?« — »Svoji punici bi rada lice rudeče pobarvala.« — »Pa s čim boš to storila?« — »Z vinčekom.« — »Dete, kdo pa ti je to pravil, da se z vinom rudeče barva?« — »Saj so mama rekli že večkrat, da imajo ljudje od vina rudeče nosove.«

Razne stvari.

(Družba katol. gospá) v Mariboru je danes imela v stolnici skupno sv. obhajilo pri sv. maši, katero so ob 7. uri brali milostlj. knezoškof.

(Konference) ali znanstvene govore za moške ima ta teden vsak večer v mariborski stolnici č. P. A. Schweykart iz družbe Jezusove. Razpravlja o krščanstvu in darvinizmu. Udeležba je obilna,

(Slovanska čitalnica v Mariboru) nima občnega zbora na god sv. Štefana, ampak prihodnjo nedeljo, večer ob 8. uri.

(Častno nagrado) je c. kr. deželni šolski svet štajarski pripoznal nadučitelju v Trbovljah, g. Gustavu Vodušeku, za njegovo uneto, hvalevredno in uspešno podučevanje na tamkajšnji ljudski šoli, in sicer častno nagrado v znesku 100 kron.

(Občinske volitve v Trbovljah) bodo za tretji razred dne 20. decembra, za drugi in prvi razred pa dne 21. dec. Naj se za Slovence častno izvrše!

(Bralno društvo v Rušah) priredi na praznik sv. Štefana ob 6. uri zvečer v gostilnici g. Fr. Novaka veselico z igrama »Berite novice!« in »Kje je meja?«, s petjem ter prosto zabavo. Ustopnina za osebo 25 kr. Ako bi kak rodoljub po pomoti ne dobil vabila, je pa s tem uljudno povabljen. K mnogobrojni udeležbi vabi Odbor.

(Na Vranskem) obhaja podružnica sv. Cirila in Metoda dne 29. t. m. ob 7 zvečer svoj letni zbor, h kateremu ude in prijatelje družbe uljudno vabi Odbor.

(Celjsko pevsko društvo) si je izbralo pri občnem zboru, dne 15. dec. naslednji odbor: gg. Dr. Konrad Janežič, predsednik; dr. Franjo Tominšek, podpredsednik; Josip Cilenšek, notarski uradnik, tajnik; Franjo Jošt, knjigovodja, blagajnik; Ivan Rebek, ključavničar in posestnik in Alojzij Trček, poslovodja knjigovезnice, odbornika; namestnika pa Iv. Gosar, akad. slikar, Jakob Križman, strgarski mojster; pevovodja Bragotin Brvar, mestni organist.

(Ustanovitev bralnega društva) v Studenicah bode na praznik sv. Štefana, dne 26. grudna ob 1/2 4. uri popoldne v prostorih g. Jožefa Koropca. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi osnovalni odbor.

(Za mašnika) bodeta posvečena v Gorici dne 22. dec. kapucina č. o. Osvald Seme od Sv. Lenarta blizu Laškega trga in č. o. Mavricij Kukovič od Sv. Jurija ob južni železnici. Prvo sv. mašo bodeta darovala dne 29. grudna, vsak v svojem rojstnem kraju. Posvetili ju bodo milostljivi knez nadškof goriški.

(Katol. podpornemu društvu v Celju) so nadalje za srečke vplačali: mil. knezoskof 50 gl., v podporo darovali 50 gl., vkup 100 gl.; gg. misijonarji od Sv. Jožefa, 100 gl.; Fr. Ogradi, opat celjski, 50 gl.; Ant. Rančigaj, vikar, 25 gl.; Lov. Herg, stolni dekan, Fr. Dovnik, dekan, Anton Veternik, kap., Andr. Vodušek, žup., po 20 gl.; Jož. Žičkar, žup., 15 gl.; Mih. Strašek, žup., Ant. Pernat, žup., Ant. Šlander, žup., Jož. Flek, dek., Mat. Stoklas, dek., Martin Meško, žup., Jan. Doberšek, kap., po 10 gl.; Jož. Tombah, dek., Andr. Urek, žup., Alojz. Kreft, žup., Jur. Kopriva, žup., po 5 gl.; Mat. Štrakl, korvikar, po 1 gl.; slavna posojilnica v Brezicah darovala 54 gl. 50 kr. Bog povrni!

(Ljutomerska čitalnica) ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 22. decembra ob 3. uri popoldne (ne ob 6. uri, kakor je naznanjeno v »Domovini«) pri g. Seršenu z običajnim vspreodom. Vabljeni so vsi udje.

(Gledališko predstavo), »Materin blagoslov« priredi pri Vavpotiču ljutomerska čitalnica dne 22. dec. ob pol sedmih zvečer. Opozarjamo vse okoličane, naj ne opustje prilike, pogledati to krasno igro. Povedano je bilo že spomladi v tem listu, kaj nam »Materin blagoslov« predstavlja. Pri tej predstavi se pa bodo prvokrat videle nove kulise in nova zavesa. Kdor torej le more, naj se v nedeljo zvečer napoti k Vavpotiču, žal mu ne bode.

(Bralno društvo pri sv. Marku niže Ptuj) ima na Štefanovo občni zbor s sledečim vspreodom: 1. Poročilo odstopivšega odbora; 2. Govor o pomenu in namenu bralnih društev; govori g. dr. Jurtela, deželni poslanec i. t. d.; 3. Vpisovanje udov;

4. Prosta zabava, katero priredje ptujski pevci in tamburaši. Začetekek takoj po večernicah. K prav mnogoštevilni udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Častno občanstvo). Občina Pameče je imenovala preč. g. Tomaža Rožanca, častnega kanonika itd. pri Sv. Magdalen, o priliki njihove zlate maše svojim častnim občanom.

(V Čadramu) bode na praznik sv. Štefana po večernicah imelo kmetijsko društvo »Sloga« v šolskem poslopju svoje letno zborovanje, ob kateri priloznosti bo g. Martin Jelovšek, potovalni učitelj iz Braslovč, predaval o umni živinoreji in o sirarstvu. K obilnej udeležbi vabi in je tudi pričakuje Odbor.

(Bralno društvo v Grižah) pri Celju ima v nedeljo po Božiču, dne 29. dec., občni zbor v bralni sobi. Ob tej priliki bo g. živinozdravnik Jelovšek podučeval o živinoreji in g. tajnik Kač o osušenju močvirnih travnikov. Živinorejci, pridite torej poslušat v obilnem številu!

(Nove orglje) so dobili v Gutenštajnu na Koroškem. Izdelal jih je izvrstno daleč okrog znani orgljarski mojster g. Naraks iz Petrovč pri Celju,

(V Žalcu), v tem posebno narodnem trgu, se je ustanovil tamburaški zbor pri gospodu J. Hausenbichlerju, znanem rodoljubu.

(Železnica Velenje-Spodnji Dravograd.) Za to železnico je gosp. poslanec Mih. Vošnjak dognal toliko, da moremo pričakovati, da se prične prih. leto z zidanjem te proge, kakor tudi proge Zeltweg-Volsberk. Obe progi bi se otvorili l. 1897.

(Kathreinerjeva deklica), ki jo danes č. bralcom podamo kot barvano podobico, pripoveduje ob enem resnično dogodbo, ki se je sporočila znani Kathreinerjevi tovarni za sladno kavo, in ki je bila povod, da smo to mično podobico narediti pustili.

(Umrli) je dne 11. dec. P. Bonaventura Polič, kapucin na Reki. Rojen je bil l. 1835. pri Sv. Ani na Krembergu. Za mašnika posvečen dne 23. okt. 1864. Bil je zvest delavec in vinogradu Gospodovem. Naj v miru počiva!

(V Krčevini pri Ptuj) so bile dne 16. dec. občinske volitve, Slovenci so zmagali v III. in II. razredu. V I. razredu je bilo število naših in pa nemčurških glasov enako, toda nemčurji so nam en glas po krivici zavrgli, vsled česar so v I. razredu prodrli njihovi kandidatje. Slovenci so radi tega že vložili ugovor.

(Novo pošto) so dobili pri Sv. Ani na Krembergu. Ta bode z zvezi s Cmurekom. Tudi v Solčavi bodo v kratkem odprli pošto. Tako bodo od Celja do Solčave ob Savinji imele svojo pošto brez malega vse župnije.

(Koroškemu Slovincu) in znanemu pokojnemu učenjaku, dr. Jožefu Stefanu, so ono nedeljo slovesno odkrili spomenik na dunajskem vseučilišču.

(Čegava je krava?) Na njivi g. Jakoba Skrableka, gostilničarja v Slov. Bistrici, so dobili oni dan nepoznano kravo s teletom. Krava je 6 do 7 let stara, bele barve, dobro rejena, z lepima na kvišku zavinitima rogovoma in je na zadnji strani zaznamovana s XII. Posestnik se naj zglosi pri imenovanem gostilničarju.

(Tatvina). Pri mariborski c. kr. glavni davkariji je dne 9. dec. neki hlapec 75 gl. svojemu gospodu zgubil. Neka gospa zapazi denar na tleh ter vpraša navzoče, kdo je ta denar zgubil. Takoj se oglasi nekdo in tudi denar spravi ter odide. Čez nekaj časa še le hlapec denar zgreši, a prepozno je že bilo, tat je že odnesel petje in bankovce.

(Pogreb.) V torek, dne 17. dec., je bil pri Št. Jerneju pogreb tamošnjega č. g. župnika Franca Pinterja, ki so nad 70 let stari 3. adventno nedeljo ob 1/2 3. uri

popoldne v Gospodu zaspali. Sprevod so vodili preč. g. častni kanonik Hajšek iz Slov. Bistrice, nagrobno so pa govorili vlč. g. Ivan Krušič, duhovni in šolski svetovalec iz Celja. Vernega ljudstva se je k tej žalostni svečanosti zbrala ogromna množica, č. duhovnikov pa iz treh dekanij ednajst. Velika žalost za rajnim gosp. župnikom, ki so 27. leto tam skrbno pastirovali, je bila popolnoma opravičena. Naj počivajo v miru!

(Duhovniške premembe). Č. g. Alojzij Šuta, kaplan pri Sv. Marjeti niže Ptuja, pride za provizorja v Sevnico ob Savi; č. g. Valentin Vogrine, provizor pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah, pa za kaplana k Sv. Marjeti niže Ptuja.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«. Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Listnica uredništva: Več gg. dopisnikom: Prosimo, potrpite, pride prih. na vrsto. — G. dopisniku iz Vojnika: Naznanite nam svoje ime, potem dopis sprejmemo. — Današnje številke dobijo nekateri gg. naročniki po dva iztisa, da jo izročijo kakemu znanecu, ki si utegne naš list naročiti. Vsem prijateljem želimo vesele božične praznike in srečno novo leto!

Loterijne številke.

Gradec 14. decembra 1895: 33, 88, 46, 9, 3
Dunaj » » » 6, 7, 53, 67, 38

Hennebergova svila

16-16

— edino le pristna, če se naroči naravno pri mojih tovarnah — črna, bela in barvana, m. od 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.). Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dv. lif.), Zürich.

Zahvala.

Ker meni ni mogoče se vsakemu prijatelju posebej zahvaliti, kateri je meni, naj si bo brzojavno ali pismeno k zlati sv. maši častital, naj jim bo tem potom moja najsrčnejša zahvala izrečena. 1—1

Rožanc,
zlatomašnik.

Dr. Franjo Rosina,

odvetnik v Ljutomeru naznanja, da bode imel pisarno od novega leta 1896. naprej v hiši gospoda Postružnika, I. nadstropje. 1—1

Hiša, primerna za malo trgovino ali krčmo, v mestecu na Spodnjem Štajarskem, blizu kosarne, kamor na pomlad pride še več vojakov, se **prodaja ali dá v najem.** Več pové upravništvo tega lista. 1-2

Služba obč. policajca

na Vranskem z letnimi dohodki nad 300 gld., prosto monturo, stanovanjem in kurjavo se odda. Potrebno je znanje slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi. Lastnoročno pisane prošnje, kjer se naj naznani starost, stan, šolska omika in dozdanje opravilo, naj se pošljejo do dne 15. januarija 1896 občinskemu uradu Vranksko.

Schwentner, m. p.
župan.

1—2

Služba organista v Trbovljah.

Služba organistova v Trbovljah bo dne 31. grudnia tekočega leta izpraznjena. Prošnji za to službo naj vložijo svoje prošnje do dne 24. grudnia.

Cerkveno predstojništvo v Trbovljah, dne 10. grudnia 1895. 2—2

Dražba stečajne mase.

Stečajna masa **Karol Koban-ova,** blago in pohištvo, prodala se bode po javni dražbi dne 23. grudnia 1895. in 7. prosinca 1896. ob 9. uri dopoldne, drugokrat tudi pod sodno ceno (286 gld. 19 kr.), posamezno, pri sv. Magdalen, v hiši št. 27, sv. Jožefa ulice. 1—2

Vinogradničarjem

1-3

novih ameriškanskih nasadov se priporoča za pošiljatev umetnega gnoja in za prav cene **razkrojitev zemlje** Dr. E. W. Kircherja kemični laboratorij v Puntigamu pri Gradcu.

Prodajalnica

v trgu poleg farne cerkve na lepi priliki z dobrimi pogoji se dá v najem. Drugo pove lastnik **M. Stamberger,** mizarški mojster, poste restant (**Središče Polstrau**). 2—2

V najem

se pove ondi na pošti.

se dobi mesarija in oštarija pri Sv. Miklavžu nad Ormožem. Več

2—3

J. Pserhofer-jeva lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“

Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhofer-jeve

Teločistilne kroglice,

nekdaj imenovane **kričistilne kroglice,** staroznano, lahko teločistilno domače sredstvo.

Teh kroglic stane: **Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovani pošiljati po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Ako se denar naprej pošlje, stane s prosto pošiljati vred: **1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr.** (Manj, kakor eden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva

„**J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice**“ in paziti je, da

ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, kateri je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja. 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Stolovi Kola-izdelki izvrstnih krepčal za želodec in živce. 1 liter Kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra 1 gld. 60 kr.

1/4 litra 85 kr.

Britka želodčna tinktura, (nekdaj življenska esenca ali praške kapljice imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepča želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.

Balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Fijakerski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhofer-ja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatljica 2 gld.

Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Stuedela, 1 posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Uiverzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabim prebavi. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtske specialitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljati denarja (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 4-12

IVAN SCHINDLER
 Izdelovalec čisto novega in pravega
 sezonskega in najboljšega kolesa.
 tudi in iz najprikladnejših pialine pogoj:
STROJEVE, SPRAVE, ORODJE VSAKE VRSTE
ZA KMETIJSKE, OBETNIJSKE IN POSIŠNE NAMENBE
 Katalog v silovinskih in v vsaki drugi knjizi, ki jo dobite.
 Popravila se preseneneja za najboljšo in najprimernejšo spetkano.
 Obojnosto pripraviših silovinskih in v vsaki drugi knjizi, ki jo dobite.
 Naj se pusti vse napravno in obratno vedeno.
IVANA SCHINDLER
 v Wimborgu pri Dunaju.

A. Fiebiger,
 kotlar
 v Mariboru
 korcske ulice 6
 priporoča vse v to
 svrbo spada-
 joče blago.

Najboljše molitvenike

v slovenskem in nemškem jeziku, različno vezane, svilnat papir v 80 barvah, bliščeč papir eno- in dvoarven, zlat papir gladek in stiskan, cvetlični listi in drugi deli umetnih cvetlic, manchete za cvetlice in papir s čipkami priporoča na izbiro po nizki ceni 35-37

Andrej Platzer,
 (prej Edv. Ferline)
 gosposke ulice št. 3,
 v Mariboru.

Ravnokar je izšel in se dobi v tiskarni sv. Cirila prav lično v treh barvah izvršen

SLOVENSKI KOLEDAR
 za prestopno leto 1896

za na steno.

velja 12 kr., s poštnino vred 15 kr.

P. n. naročniki „Slov. Gosp.“ ta znesek lahko z naročnino vred dopokljejo.

Zaloga dunajskih klobukov.

(Jurij Müller),

2 Jungferngasse **GRADEC** Jungferngasse 2.

klobuki in haveloki

za

častito duhovništvo

po nizkih cenah.

3-3

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča za

BOŽIČNO DREVESCE

najprimernejše darilo:

Sv. opravilo velja vezano 35 kr., vezano v polusnje z zlato obrezo 45 kr., vezano v usnje z zlato obrezo 50 kr.

Ključek nebeški velja vezan 30 kr., vezan v polusnje z zlato obrezo 40 kr., vezan v usnje z zlato obrezo 50 kr.

Po pošti 5 kr. več.

Usojamo si posebno opozarjati č. g. katehete na te molitvene knjižice za mladino.

Nova štacuna v Mariboru.

Usojam se spoštovanemu p. n. občinstvu naznaniti, da sem od dne 1. decembra t. l. na glavnem trgu št. 16 odprl

trgovino s suknenim, manufakturnim in drobnim blagom „k novi frančiškanski cerkvi“

in imam v zalogi veliko izbiro blaga za moško in žensko obleko, barhenta, šifona, posteljne robe, inleta, gladna, 1/4 in 3/4 platna za posteljno perilo, obrisala, namizne in kavine prte, ogrinjaje, svilnate in volnene rute, robce platnene in volnene, šale, predpasnike, moderce, ovratnike, zapestnike, šifonsko in Jägerjevo perilo za gospe, rokovice, obujke, nogovice itd. itd.

Darila za Božič in novo leto!

Velika izbira dolgih preprog, odej, koc, oprav za postelje in okna iz jute in volne, slammic. Velika izbira perila za delavce in priprave za krojače in čevljarje.

Z velespoštovanjem

Franc Szanto, samo na glavnem trgu 16.

1-2